

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/97/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222201129
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7222201129.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore navrhovateľky: K.. R. W., R.. XX.XX.XXXX, I. T. N. C. J., I. Č.. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Ľudmilou Raffáčovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Nerudova č. 6, proti povinným: 1/ X.. N. W., R.. XX.XX.XXXX, I. T.K. N. C. J., I. Č.. XXXX/XX, 2/ X. Š., R.. XX.XX.XXXX, I. T.K. N. R. Č.. XXX o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 4. mája 2022 sp. zn. 18C/5/2022

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 4. mája 2022 č. k. 18C/5/2022-102.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením zo dňa 4. mája 2022 č. k. 8C/5/2022-102 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I.) a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa navrhovateľka domáhala, aby súd neodkladným opatrením uložil povinnému v 1. rade zdržať sa prenechania do užívania tretej osobe veci - nehnuteľnosti ležiace v katastrálnom území T. N. V. J. - U., V. J. X., U. R. Q.. Č.. XXXXX - pozemok parcely registra „C-KN“, parc. č.: XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 96 m², pozemok parcely registra „C-KN“, parc. č. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 57 m², rozostavaná stavba bez súpisného čísla na pozemku parcely registra „C-KN“, parc. č. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 96 m² a povinnej v 2. rade zdržať sa užívania týchto nehnuteľností.

2. Svoj návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou vyššie uvedených nehnuteľností, pričom súčasne s vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov zriadila povinnému právo ich doživotného a bezplatného užívania. Z rodinného domu na ul. Q. sa odsťahovala začiatkom januára 2019 z dôvodu fyzického a psychického násillia, ktorého sa mal povinný voči nej dopúšťať, a to najmä keď bol pod vplyvom alkoholu. Navrhovateľka sama nemá vyriešenú bytovú otázku. S oboma deťmi pochádzajúcimi z manželstva s povinným bola nútená odísť do podnájmu, za ktorý mesačne platí sumu rovnajúcu sa jednej polovici jej mzdy. Koncom mesiaca november 2021 navrhovateľku kontaktovala osoba jej neznáma, ktorá sa predstavila ako manžel povinnej v 2. rade, ktorý jej oznámil, že povinná v 2. rade nadviazala mimomanželský pomer s povinným v 1. rade a nasťahovala sa do nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľky. Povinný v 1. rade nie je vlastníkom, podielovým ani bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, jeho právo nehnuteľnosť užívať je odvodené len zo zriadeného vecného bremena. Podľa navrhovateľky teda nemá právo udeľovať súhlas, ani povoliť užívanie nehnuteľností iným osobám. Odhliadnuc od faktu, že prítomnosť milenky je len nemorálnym a absurdným príkladom spoločensky a morálne neprijateľného správania, súhlas s užívaním nehnuteľnosti daný osobou, ktorá k nehnuteľnosti má iba osobné právo užívania, je podľa navrhovateľky sám o sebe v rozpore so zákonom. Navrhovateľka má za to, že z povahy veci vyplýva, že v danom prípade je prípustné a dôvodné, aby súd

nariadil neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Tiež navrhovateľka zastáva názor, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, t.j. ochranu pred porušovaním a ohrozovaním práv a oprávnených záujmov navrhovateľky, a teda nie je potrebné, aby podala žalobu vo veci samej.

3. Právne vec posúdil podľa § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 132 ods. 1, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Poukázal na podmienky, za ktorých je možné vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom zdôraznil, že v zmysle ust. 328 ods. 1 CSP môže súd nariadiť neodkladné opatrenia, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom v konaní o nariadení neodkladného opatrenia sa uplatňuje striktná zodpovednosť navrhovateľa za jeho procesnú aktivitu a dôslednosť pri koncipovaní návrhu, keďže dôkazné bremeno, respektíve bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľovi.

5. Súd teda najprv skúmal to, či navrhovateľka v danom prípade osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán. Súd však dospel k záveru, že navrhovateľka potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán uložením požadovaného neodkladného opatrenia neosvedčila.

6. Navrhovateľka po opise skutkových okolností v odsekoch 1 až 6 svojho návrhu v časti III. konštatovala, že má za to, že sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle citovaných ustanovení CSP. Ďalej uviedla, že z povahy veci vyplýva, že v danom prípade je prípustné a dôvodné, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej a že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov. Napriek uvedeným konštatovaniam navrhovateľka neuvádza vo svojom návrhu konkrétne skutkové okolnosti odôvodňujúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán v čase podania návrhu. Vychádzajúc z obsahu návrhu a popísaných skutkových okolností prípadu je nepochybné, že v danom prípade existuje medzi stranami spor o právo z právneho vzťahu strán majúceho pôvod v zriadenom vecnom bremene na nehnuteľnostiach vo vlastníctve navrhovateľky, z ktorého povinnému v 1. rade vyplýva právo tieto nehnuteľnosti užívať a navrhovateľke ich užívanie povinným v 1. rade strpieť. Podľa názoru súdu však nie je možné túto skutočnosť zamieňať s potrebou bezodkladnej úpravy pomerov strán. K potrebnosti okamžitého zásahu súdom do právneho pomeru strán musí vždy pristúpiť ďalšia navrhovateľom tvrdená a osvedčená skutočnosť odôvodňujúca záver, že úprava pomerov strán neznesie odklad preto, že bez nej navrhovateľ utrpí na právach. V závere o naliehavosti okamžitej úpravy pritom musí byť premietnutý ako časový (bezprostrednosť), tak i vecný vzťah (efektívnosť a proporcionalita) medzi narušením usporiadania pomerov strán a ich neodkladnou úpravou. Súd je toho názoru, že v danom prípade naliehavosť riešenia nevyplýva z tvrdenia navrhovateľky, že povinný v 1. rade prenechal do užívania nehnuteľnosti nad rámec zriadeného vecného bremena a tieto nehnuteľnosti užíva povinná v 2. rade, a to naviac za situácie, že navrhovateľka svoje nehnuteľnosti ani neužíva. V návrhu navrhovateľky absentuje špecifikácia potenciálnej ujmy, prípadne tiež jej intenzita, ktorá by odôvodnila záver o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov strán.

7. Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie.

8. Žalobkyňa má za to, že v podanom návrhu dostatočne osvedčila potrebu bezodkladne upraviť svoje pomery a podrobne a úplne opísala rozhodujúce skutočnosti odvodňujúce túto potrebu. Má za to, že súdu predložila jasné, zrozumiteľné a určité skutkové tvrdenia, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Opakovane poukázala na to, že odporca v 1. rade nie je vlastníkom ani spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, ktorých jeho právo užívať je odvodené zo zriadeného vecného bremena. Nemá teda oprávnenie udeľovať súhlas na užívanie nehnuteľnosti iným osobám. Navrhovateľka tvrdí, že užívaním nehnuteľnosti odporkyňou v 2. rade, ktorá nedisponuje žiadnym titulom na užívanie ide o protiprávny stav, na ktorom nič nemení skutočnosť, či sa tam odporkyňa zdržiava dlhodobo alebo len príležitostne. Navrhovateľka má za to, že si splnila svoju povinnosť osvedčiť dôvodnosť nároku a ak by súd vychádzal z návrhu aj z doložených listinných dôkazov, musel by vyčítať dôvodnosť u tohto uplatneného nároku. Navrhovateľka sa teda domnieva, že preukázala splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Odporcovia sa nevyjadrili (nebolo im doručované uznesenie ani návrh vzhľadom na zamietnutie návrhu).

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie navrhovateľky ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/, d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

15. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

17. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

18. V prejednáwanej veci bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej.

19. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že účelom neodkladných opatrení nariadených počas konania je potreba neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo preukázanie obavy z možného ohrozenia budúcej exekúcie do času definitívnej právnej (súdnej) ochrany.

20. Predpokladom nariadenia neodkladných opatrení pred začatím konania je: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

21. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne. Je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru neodkladných opatrení nariadených počas konania vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov; t.j. či ide o zásah primeraný.

22. Pred nariadením neodkladného opatrenia teda súd posudzuje v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či

a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,

b/ navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie,

c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha,

d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,

e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah,

f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením

23. Aj v tomto konaní sú strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia.

24. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení ide o osvedčovanie tvrdených skutočností, čo na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu, kedy súd rozhodne o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, okrem výnimočných a odôvodnených prípadoch.

25. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu, a zo skutočností, ktoré boli osvedčené. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych pomerov. Potreba ich úpravy musí byť neodkladná, obsahujúca prvky naliehavosti a nevyhnutnosti, ktoré však bez ďalšieho neznamenujú, že ide o akútny a jednorazový stav. Táto potreba môže pretrvávať aj po určité dlhšie časové obdobie.

26. Neodkladnej potrebe zodpovedá aj úprava náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vymedzená v § 326 CSP predovšetkým opisanie rozhodujúcich skutočností v rámci vecnej argumentácie, ktoré odôvodňujú túto potrebu a tieto skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť.

27. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Postačuje pritom z hľadiska osvedčenia pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, že nejde o nárok očividne vylúčený.

28. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

29. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené kumulatívne obe základné podmienky nevyhnutné na vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože aj keď navrhovateľka osvedčila existenciu právneho vzťahu, ku ktorému žiada poskytnúť ochranu neodkladným opatrením, neosvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

30. V zhode s názorom súdu prvej inštancie aj odvolací súd má za to, že v danom prípade nie je preukázaná akútna a nevyhnutná potreba úpravy vzťahov medzi stranami sporu, keďže stav, ktorý sa navrhovateľka snaží zmeniť neodkladným opatrením, trvá už dlhší čas. Tvrdenie navrhovateľky o užívaní domu odporkyňou v 2. rade môže byť predmetom dokazovania vo veci samej, avšak táto skutočnosť sama o sebe neodôvodňuje akútnu potrebu nariadenia neodkladného opatrenia.

31. Súd prvej inštancie teda dospel k správne mu záveru, že navrhovateľka v konaní neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán, v dôsledku čoho neboli splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Medzi stranami nejedná o situáciu, ktorá by nevyhnutne potrebovala bezprostrednú úpravu rozhodnutím súdu, naopak z návrhu je zrejmé, že medzi stranami existujú spory, ktoré pretrvávajú už dlhšie obdobie. Stav, ktorým navrhovateľka odôvodňuje navrhované neodkladné opatrenie trvá už dlhšie, nejedná sa o akútny, aktuálne vzniknutý stav. Vzhľadom na zložité vzťahy medzi stranami je nevyhnutné, aby pred vydaním rozhodnutia súdu bolo vykonané rozsiahlejšie dokazovanie, ktoré nie je možné realizovať pred vydaním neodkladného opatrenia.

32. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, keďže v čase rozhodovania súdu prvej inštancie neboli splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia.

33. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uvádza, že navrhovateľke nič nebráni podať žalobu vo veci samej, kde súd rozhodne meritórne po vykonaní riadneho dokazovania (v zmysle návrhov strán sporu) a po dôslednom vyhodnotení skutkových okolností v predmetnej veci.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní neúspešná, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešným odporcom trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).